

[Indenrigsministeren.]

Landbrugets Amtsejendomsskatter med 5 Millioner eller med $\frac{1}{5}$. Det, det ærede Venstreparti nu foreslaar, er, at Skattenedsættelsen paa de 20 Mill. Kr. skal der overhovedet ikke kunne røres ved, forinden Landbruget er naaet til en Forrentningsprocent paa 3,5, vel at mærke af Handelsværdien, ikke af den bogførte Værdi, og Lettelsen skal ikke kunne være bortfaldet, før man naar op til 5,5 pCt. af Handelsværdien. Ærede Medlemmer vil forstaa, hvad det betyder, en gennemsnitlig Forrentningsprocent af 200 000 danske Landbrug paa 5,5 af Handelsværdien. Man vil forstaa det, naar man erindrer, at i det gode Aar 1929 var man paa en Gennemsnitsprocent af 4,3. Det vil altsaa sige, at disse Skatter skal faktisk efter Venstres Mening kun kunne vende tilbage igen i deres fulde Udstrækning, naar vi kommer hen imod noget i Retning af Krigskonjunkturerne.

Naar vi endelig skal drøfte Ændringen af den Skattelov, som Venstre gav sin Tilslutning i 1933, maa jeg have Lov at oplyse, at Partiet dér forlangte, at Skatten skulde begynde at vende tilbage ved en Forrentningsprocent paa Nul. Under de Forhandlinger, der dér foregik, hvor Forholdet var det, at man tænkte sig et Udgangspunkt i den Tilstand, der var i 1932, da kom Venstrepartiet positivt med det Krav, at den fremtidige Ordning skulde bygge paa, at man begyndte Skatternes Tilbagevenden ved en Forrentningsprocent af Nul, og saa en stigende Tilbagevenden, indtil man naaede Konjunkturerne i 1929.

Men nu rent bortset fra dette principielle Spørgsmaal om, hvorledes denne konjunkturbestemte Skala skal udformes — og det er selvfølgelig altid vanskeligt at hævde, at en Skala er nøjagtig saaledes, at den i enhver given Situation vil være rigtig —, vil jeg sige, at de Virkninger, der i øvrigt vilde fremkomme af Venstrepartiets Amtsskatteforslag, er saadanne, at jeg ikke kan tænke mig, at Venstre kan ønske sine egne Ændringer gennemført, og jeg synes egentlig, at der kun er een Undskyldning for dette Forslag, nemlig at man ikke har gjort sig disse Virkninger klart, inden man stillede Forslaget. Maa jeg nævne som Eksempel derpaa, at hvis Venstres Forslag gennemføres — jeg skal her ganske se bort fra den Urimelighed i Affattelsen, som det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen gjorde opmærksom paa i sin Ordførertale ikke skulde tages bogstaveligt, altsaa jeg tager efter det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensens Forstaaelse

af Forslaget —, hvis dette Forslag gennemføres, vil det betyde, at al amtskommunal Grundskyld bortfalder i 4 Amter, nemlig i Københavns, Frederiksborg, Maribo og Odense Amtsraadskredse, ja, det er endogsaa saadan, at hvis Venstres Forslag skal tages bogstaveligt, vil det, at Halvdelen af Amtets Behov, efter at Amtet har modtaget Statstilskuddet, skal udskrives paa de kommunale Skatteydere, før med sig, at Ejendomsbesidderne i de 4 Amter, jeg har nævnt, ikke blot ikke skal betale Grundskyld, men oven i Købet skal have Penge udbetalt. Det maa vel være det, Retsforbundet vil kalde at faa Bonus af Medlemsskabet i Samfundet, og det kan jo være meget godt, hvis det var saadan, at alle kunde faa det, men dertil kommer, at dette Forslag i sine Virkninger netop gaar imod Venstres principielle Stilling og Krav om større Ensartethed i Ejendomsbeskatningen; Grundskylden falder jo bort netop i nogle af de Amter, hvor Ejendomsskatterne i Forvejen er lavest, og i særlig Grad i Amter med bymæssig Bebyggelse. Det er et højst besynderligt Bidrag til Landbrugs-krisens Løsning, Venstre her har givet, maa jeg sige.

Det ærede Medlems Forslag giver Nedsættelse af Ejendomsskatterne, hvad enten der er Grund til det eller ikke. Det giver for ringe Nedsættelse i saadanne Kommuner, hvor Ejendomsskatterne er meget høje, og for stor Nedsættelse, hvor Ejendomsskatterne er relativt lave. Disse Urimeligheder kan kun undgaas ved en Udligningsordning som den, jeg har foreslaaet, som bygger paa, at Nedsættelsen i Ejendomsskatten staar i Forhold til Skattens Højde, og bygger paa en ny ensartet Ejendomsbeskatning for Landet som Helhed.

Dertil kommer endnu en Ting vedrørende dette Forslag. Det foreslaas, som jeg nævnte, at Halvdelen af Amtskommunens Behov, efter at Statstilskuddet er modtaget, lignes paa de kommunale Skatteydere efter disses endelige Skatteindtægt. Det vil være klart for enhver Kommunalmand, at det vil give et uensartet Beskatningsgrundlag inden for de forskellige Amter. Som der er sagt saa meget om under denne Forhandling, er Ligningsprincipperne jo forskellige selv inden for Sognekommuner, der tilhører samme Amtsraadskreds. Forhøjelse og Nedsættelse efter Lejlighed sker paa forskellig Maade, hvad enhver jo kan forvisse sig om ved at sammenligne Spændvidden mellem Skatteprocent og Ligningsprocent inden for en Række Kommuner. Det vil altsaa sige, at hvad der skal svares af Skatte-